

Sygn. akt I C 2281/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marzena Studzińska

Protokolant: Paulina Szkutnik

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2016 r. w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. Sp. Komandytowa z siedzibą w W.

przeciwko A. B.

o zapłatę 2 599,49 zł

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 617 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Strona powodowa - (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego A. B. kwoty 2 599,49 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 2 lipca 2015 roku oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu podała, że pozwany zawarł z (...) S.A. z siedzibą w W. (wierzycielem pierwotnym) umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych oraz, że nie uregulował zobowiązania wynikającego z tej umowy. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa powołała się również na umowę cesji wierzytelności z dnia 24 marca 2014 roku na podstawie, której wierzyciel pierwotny (...) S.A. z siedzibą w W. dokonał przelewu na jej rzecz wierzytelności przysługującej od pozwanego, zgodnie z art. 509 kc.. Wskazała, że wezwała pozwanego do dobrowolnej zapłaty kwoty dochodzonej pozwem, jednakże pozwany nie uregulował zobowiązania wynikającego z niezapłaconych faktur. Strona powodowa również, iż na kwotę dochodzoną pozwem składa się należność główna w kwocie 1998,03 zł oraz skapitalizowane odsetki ustawowych za opóźnienie w zapłacie kwoty głównej w kwocie 601,46 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 24 sierpnia 2015 roku wydanym przez Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie w sprawie o sygn. akt (...), nakazano pozwanemu A. B., aby zapłacił stronie powodowej kwotę 2 599,49 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 2 lipca 2015 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 633,33 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższy nakaz zapłaty pozwany zaskarżył w całości. W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniosł o oddalenie powództwa jako nieudowodnionego zarówno co do zasady, jak i wysokości. Pozwany podniósł, iż nigdy nie otrzymał wystawionych faktur rozliczeniowych za miesiące październik 2012 r., listopad 2012 r., grudzień 2012 r. i styczeń 2013 r. Podał także, iż nigdy nie był wzywany przez wierzyciela pierwotnego do zapłaty powyższych należności.

W piśmie z dnia 11 stycznia 2016 r. pozwany przyznał, że w dniu 24 lutego 2012 r. zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Ponadto podniósł, że w dniu 23 września 2012 roku wierzyciel pierwotny zablokował należący do niego numer telefonu, ograniczając świadczenie usług wyłącznie do numerów awaryjnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 lutego 2012 r. pozwany A. B. zawarł z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...) na czas oznaczony, tj. 24 miesięcy. Zgodnie z § 1 powyższej umowy (...) S.A. z siedzibą w W. świadczył usługi telekomunikacyjne, których rodzaj określono na stronie 1 umowy (poczta głosowa w języku polskim, transmisja danych, identyfikacja rozmówcy). Uszczegółowione kategorie usług świadczonych przez (...) S.A. opisane są w cenniku świadczenia usług telekomunikacyjnych w sieci (...) będącym wykazem usług i zestawieniem opłat za usługi telekomunikacyjne oraz innych opłat i należności wraz z zasadami ich naliczania, stanowiącymi integralną część Umowy.

Pozwany zawarł umowę w ramach promocji (...)

/dowód: umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z 24.02.2012 r. wraz z załącznikami, k. 28 – 41; regulamin promocji (...)k. 42/

W dniu 6 października 2012 r. (...) S.A. z siedzibą w W. za usługi telekomunikacyjne wystawił pozwanemu fakturę vat na kwotę 407,18 zł, w dniu 6 listopada 2012 r. fakturę vat na kwotę 340,35 zł, w dniu 6 grudnia 2012 r. fakturę vat na kwotę 10 zł i w dniu 7 stycznia 2013 r. fakturę vat na kwotę 1 276zł.

/dowód: faktura vat nr (...), k. 44; faktura vat nr (...), k. 45; faktura vat nr (...), k. 46 – 47; faktura vat nr (...), k. 48 – 49/

We wrześniu 2012 r. (...) S.A. z siedzibą w W. telefonicznie poinformował pozwanego, iż przekroczył on limit abonamentu i z tego też względu numer telefonu należący do pozwanego został zablokowany, do czasu uregulowania płatności.

/dowód : zeznania pozwanego, k. 71/

Dnia 15 maja 2014 r. (...) Spółka z o.o. w W. sporządziła zawiadomienie, skierowane do pozwanego, iż z dniem 25 marca 2014 r. przysługująca jej względem pozwanego wierzytelność z tytułu usług telekomunikacyjnych w wysokości 1 998,03 zł wraz z wszelkimi związanymi z nią prawami, w tym przede wszystkim odsetkami ustawowymi została przelana na rzecz strony powodowej.

/ dowód: zawiadomienie z 15.05.2014 r., k. 50/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Bezspornym w przedmiotowej sprawie było to, że wierzyciela pierwotnego - (...) S.A. z siedzibą w W. i pozwanego A. B. łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, która została rozwiązana przez wierzyciela pierwotnego z uwagi na niewywiązywanie się przez pozwanego z warunków ww. umowy z dnia 24 lutego 2012 roku.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 24 lutego 2012 roku i zawiadomienia o cesji z dnia 15 maja 2014 roku nie sposób uznać, by strona powodowa udowodniła roszczenie dochodzone pozwem.

Powództwo podlegało oddaleniu z uwagi na brak legitymacji czynnej strony powodowej. Strona powodowa nie udowodniła faktów, z których wywodziła skutki prawne, w postaci możliwości żądania zapłaty od pozwanego kwoty

dochodzonej pozwem. Jej twierdzenia, jakoby nabyła wierzytelność, przysługującą względem pozwanego, w kwocie dochodzonej pozwem, pozostały gołosłowne.

Zgodnie z art. 510 § 1 kc, umowa sprzedaży wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę. Strona powodowa nie udowodniła, że nabyła wierzytelność dochodzoną pozwem. Umowa o świadczenie usług z 24 lutego 2012 roku, na podstawie której strona powodowa wywodzi swoje roszczenie, została zawarta między pozwanym a wierzycielem pierwotnym - (...) S.A. z siedzibą w W., z którą strona powodowa miała zawrzeć umowę cesji wierzytelności. Zgodnie z art. 511 kc, jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony. Nie dołączając do pozwu odpisu umowy sprzedaży wierzytelności z 24 marca 2014 roku (pomimo zobowiązania pod rygorem oddalenia powództwa – zarządzenie z 29.10.2015 roku), zawartej z wierzycielem pierwotnym, strona powodowa nie wykazała, że nabyła wierzytelność która, zgodnie z dołączoną umową z 24 lutego 2012 roku, przysługiwałaby spółce (...) S.A. z siedzibą w W. wobec pozwanego (art. 6 kc). Dołączone do pozwu pismo wierzyciela pierwotnego skierowane do pozwanego (bez potwierdzenia nadania), tj. zawiadomienie o zmianie wierzyciela z 15 maja 2014 roku (k. 50), jako dokument prywatny, stanowi jedynie dowód tego, że osoba, które je podpisała, złożyła oświadczenia o treści, zawartej w tym dokumencie (art. 245 kpc). Nie jest to zatem wystarczający dowód na okoliczność, jak chciała strona powodowa, że przysługuje jej wobec pozwanego roszczenie o zapłatę kwoty dochodzonej pozwem, w związku z nienależytym wykonaniem przez pozwanego umowy o świadczenie usług z dnia 6 października 2012 roku.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 471 kc w zw. z art. 6 kc, orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

Sąd nie znalazł przy tym podstaw do działania z urzędu w celu poszukiwania dowodów, na poparcie twierdzeń powoda, u wskazanego zbywcy wierzytelności, w sytuacji, gdy strona powodowa profesjonalnie zajmuje się obrotem wierzytelności i działała przez pełnomocnika, będącego radcą prawnym. Sąd podziela pogląd, wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000r., V CKN 175/00, OSP 2001 r./7–8/116, iż działanie sądu z urzędu może prowadzić do naruszenia prawa do bezstronnego sądu i odpowiadającego mu obowiązku przestrzegania zasady równego traktowania stron (art. 32 ust. 1 i art. 45 ust. 1 Konstytucji RP). W uzasadnieniu powołanego orzeczenia wyrażono stanowisko, iż ani w toku postępowania dowodowego, ani po wyczerpaniu wniosków dowodowych stron, sąd nie ma obowiązku ustalania, czy sprawa jest dostatecznie wyjaśniona do stanowczego rozstrzygnięcia stosunku spornego i nieaktualny jest już nakaz uzupełniania z urzędu udzielanych przez strony wyjaśnień i przedstawianych przez nie dowodów jak i dokonywania oceny stopnia wyjaśnienia sprawy. Powołanie dowodu przez sąd z urzędu może być korzystne dla jednej ze stron, niekorzystne natomiast dla strony przeciwnej. Przestrzegając zasady równości stron, sąd musi, o ile chodzi o powoływanie dowodów, przestrzegać również zasady kontradiktoryjności, stosownie do której strona może m.in. powoływać dowody i wypowiadać się co do dowodów powołanych przez przeciwnika. Sąd powinien zatem przede wszystkim dbać o to, aby każda ze stron taką możliwość uzyskała. Działanie przez sąd z urzędu nie może prowadzić do zastępowania strony w spełnieniu jej obowiązków i może mieć miejsce tylko w szczególnie wyjątkowych sytuacjach. Sąd nie dopatrył się podstaw do uznania za taką sytuacji stron w niniejszej sprawie.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc oraz § 2 ust. 1 i § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2013.461), biorąc pod uwagę, że powództwo zostało oddalone w całości. Powyższe koszty obejmują kwotę 600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego pozwanego przez pełnomocnika będącego adwokatem oraz kwotę 17 zł tytułem opłaty kancelaryjnej od pełnomocnictwa.